

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelnătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 13 Februarie.

„Sic transit gloria mundi” și va fi dicând principele Bismarck, vedând că aproape întreaga presă germană a năvălit asupra dănsului, că guvernul a început polemic de tot iritată cu diarele, despre cari se crede, că stau în legături spirituale cu Bismarck, atribuind acestuia tendințe antidinastice, că chiar despre împăratul se afirmă, cumcă s'a exprimat publice în mod puțin magulitoriu față cu întemeietorii spiritual ai unității Germaniei, și că se vorbește cât în taină cât pe față, că fostului cancelar de fer i se va da pasaport, ca celui din urmă făcătoriu de rele.

„Sic transit gloria mundi” și va fi dicând barbatul, care a introdus în judicatura internațională dreptul pumnului, și mai mult decât prin unitatea Germaniei, mai mult decât prin ridicarea Prusiei la cel mai puternic stat în Europa s'a făcut el nemuritoriu în felul său prin aplicarea maximei: „Macht geht vor Recht,” — forța oprimă dreptul.

Cea mai mare durere în lume este desamăgirea, și de bună seamă de durere va fi cuprinsă și inima cancelariului de odinioară de fer, vedându-se scos din cercul ocupațiilor sale de până acuma, în care cerc el a fost genul cel mai mare al seculului nostru. Și durerea lui se va potența vedându-se delaturat de nepotul bătrânului Wilhelm, care între altele s'a făcut nemuritoriu și prin cuvântul „nici odată”, scris pre cererea de dimisionare a cancelariului Bismarck, delaturat de acel Hohenzollern, pentru a cărui dinastie a lucrat cancelariul de fer cu atâta îndărătaie.

„Vanitas vanitatum” — desertațiunea desertațiilor — vom dice noi în fața lucrurilor din Germania, și în fața desamăgirii și a umilirei, la care e spus principele Bismarck.

Și dacă vedem atacurile vehemente îndreptate asupra lui pentru cuvântul, ca el nu tace, ci dă inspira pe cutare sau cutare organ de publicitate în materie de politică internă sau externă dă în direcțiunea opusă actualului curent inaugurat de junele împărat; dacă în fața atacurilor cetim expectațiunile bătrânului Bismarck, că el dela oameni nu mai așteaptă recunoștință, din contră în ori ce moment e preparat la aceea, ca se fie tras înaintea judecătoriei pentru crima cea mai penibilă în situațiunea dănsului: vătămarea intereselor statului; ne vine în minte vrând nevrând înțelepciunea poporului: nici un suiz fără coborâș.

Filosofia acesta a poporului nicăiri nu s'a răsunat mai amar ca și în cazul principelui Bismarck.

Treizeci de ani a stat el în fruntea afacerilor Prusiei, și în acest interval a sdrobotit marele imperiu al Austriei, a sdrobotit cel mai puternic imperiu din lume pe de pe aceea vreme Franția, și a întemeiat

unitatea Germaniei în frunte cu regele Prusiei ca împărat.

După sdrobirea acestor 2 state a căutat puncte de întâlnire cu ele pe alte terene, cari se pōtă face posibilă o împăcare, și o apropiere însă tot cu tendința vedită de a se pută sustine Germania la nimbul de putere dominantă, de conducătoriu, și încă la 1879 i a succes a lega cu Austro Ungaria asemenea legături, cari în urmă s'au dovedit, că formeză o alianță puternică nu a guvernelor între sine sau dōră a dinastiei Hohenzollern cu dinastia Habsburg, ci o alianță a popōrelor între sine, o alianță a armatei, care se bazează pe indentitatea de interese a popōrelor din ambele state.

Și pecând se țeseau itele acestei alianțe, cu mare măiestrie a sciut menagia pe puternicul colos dela nord, încât alianța cu Austro Ungaria nu a neliniscit pe cei din Petropole. De altă parte paralel cu țeserea alianței între Germania și Austria ideea de predilecțiune alui Bismarck era posibilă menagiare a republicii franceze, și crearea de situațiune de o asemenea natură, care cu timpul se pōtă aduce în apropiere pe Germania cu Franția, aruncându-se vëlul uitării preste crâncenul răboiu dela 1870.

Acastă apropiere a Franției de Germania tocmai acuma este actuală, întru cât adecă mama actualului împărat al Germaniei tocmai acuma petrece în Paris spre a delătura pedecile, cari mai apar în calea artistilor franceși de a participa la expozițiunea artistică, care se proiecteză pentru Germania în capitala imperiului în Berlin.

Nestatornicia lucrurilor lumesci mai pregnant o caracterizează umilirea, la care e osândit marele geniu Bismarck.

În multe asuprairi, cari ni le fac ađi compatrioții nostri unguri pentru cuvântul, că ađi ei sunt la putere, ne mângăem cu constatarea nestatorniciei lucrurilor din lume, căci nici un suiz nu este fără coborâș.

Revista politică.

În anul viitoriu se vor face alegerile dietale în Ungaria pentru un period de 5 ani. Încă de pe acum se fac pregătiri pântru agitațiunile electorale. Cel dintâiu, care a pășit, e președintele partidei independente care a adresat un apel către alegători prin care îi face atenți asupra viitoarelor alegeri de deputați dietali. Alegerile generale de deputați dietali se vor face din nou pe un period de 5 ani în anul 1892. La alegerile acestea numai acei cetățeni vor ave dreptul de alegere, cari vor fi induși în anul acesta 1891 în registrele electorale. În registrele aceste însă, în înțelesul articolului de lege XXXIII din 1874 și artic. VI din 1875, vor fi admiși numai aceia, cari pe lângă recerînțele numitei legi, vor fi solvit pe tot anul premergătoriu, așa

dară pe anul 1890, darea directă și dacă vor fi rămas cu ceva restanță pe 1890 vor plăti acest rest până la 15 Aprilie 1891. Alegătorii se fac atenți a nu trece cu vederea datorința de a se induce în registrele electorale, conformându-se legii, ca nu cumva se fie lipsiți de dreptul de alegere, care nu e numai un drept ci și o datorință cetățenească. Se mai fac atenți cetățenii, ca la conscriere, care se face din oficiu, se fie băgători de seamă și se cerce decă s'au indus între alegători. La cazul dacă nu s'au indus, sau decă au indus în registru oameni, cărora nu le compete dreptul de alegere, numai decă se facă recurs în scris la comisiunea centrală, ér în contră hotărîreii aceste, la curia regescă.

Sgomotile, cari circulă despre criza latentă a ministeria'ă din România par a se confirma tot mai mult. „România” aduce următoarele amănunte: Tăcerea diarelor guvernamentale departe de a dovedi că criza a încetat, ne îndreptățește se credem că criza este mai acută ca ori când.

Di general Manu împreună cu junimiștii se găsesc într'o mare incercătură. O nouă reformă ministerială, în sensul dorit de unul sau de altul dintre grupulețele aliate — fie chiar cu cedarea uneia dintre părți — nu este de loc menită se limpedeză situațiunea, și cu atât mai puțin se întăreșcă guvernul.

Și di general Manu și di Carp ved bine acesta și și dau seamă că puterea le fuge de sub picioare. Clădirea pe nisip făcând de junimisto-concentrați este în ajun d'a se prăvăli.

Tôte combinațiunile făcute zilele acestea au cădut. Remaniările propuse de o parte și de alta n'au fost admise. Guvernul deci — așa cum se găsese nu stă de loc pe roze. Și situațiunea lui este cu atât mai rea, cu cât veleități de independință au început a se manifesta din partea majorității unuia din corpurile legiuitoare.

Di general Manu s'ar fi gândit acum d'a recurge la dizolvarea senatului.

Se pōtă ca președintele consiliului de miniștri se credă, că asemenea manoperă ar putea se isbutească și că s'ar mai crampona câtva timp la putere.

Întrebarea este însă dacă manopera va avea efectul dorit, și dacă i se pōtă acorda dizolvarea unui corp legiuitor, când se scie că di general Manu a obținut puterea numai pe asigurarea ce a dat regelui, că va sci se guverneze cu actualele camere.

În Germania de cât va timp e ferbere mare. Fostul cancelar al imperiului, prințul de Bismarck, a început se iasă din tăcerea, ce a păstrat până acum, și se ia o atitudine foarte ostilă politicii împăratului Wilhelm II.

Din articolele ce publică prin organul său „Hamburger Nachrichten” reese un spirit de es-

FOIȚA.

Cuvinte sufletesci, după I. C. Lavater

de Ioan al nostru.

(Incheere).

39. Faptele din inimă și iubire dovedesc demnitatea omului.
40. Lacrămile tale cele mai ascunse, câștigă bucuriile cele mai plăcute.
41. La marginea speranței, nu despera! Dumnezeu e aproape.
43. Ce poți, și ce nu poți, ce se faci, și ce se nu faci, cunoște; dacă cunoști acesta, atunci te binecuvântă înțelepciunea cerescă.
43. Până nu ai învins, nu spune nimic despre lupta ta ascunsă.
44. Pōrtăți povara cu pacientă firmă și cu speranță.
45. Acela a învățat mult, care a învățat a păzi poruncile lui Dumnezeu.

46. Cine gustă cu mulțămire, ce e bun, învață a suferi și ce e rău!
47. Ce nu poți ave nici odată; și ce nu trebuie se ai, nu ți face de trebuință!
48. Fie care ți este un învățător, care te învață aceea, ce altă di nu te pōtă învăța.
49. În totă diua învață dela cei ce trăesc, a trăi, dela cei ce mor, a muri.
50. Fii mai tare în totă diminēța, mai modest în totă sēra.
51. Ți răpesc mōrtea amiciei, cugetă: Dumnezeu ții dă ărăși.
52. De dece ori te întrebă: unde țintesce nișuința ta.
53. Cine alērgă spre țință, tace, merge departe și nu cobeșce de rău.
54. Cine vrea ce e mai bun, trebuie adeseori se guste ce e mai rău.
55. Mii de cărări sunt lui Dumnezeu deschise spre a te binecuvēnta.
56. Mulțămescă pentru fiecare dar, atunci fiecare ți va fi spre binecuvēntare!
57. Nu atērna numai de un fir, dacă se rumpe, unde pici?

58. Negustoresce (uzurăresce) cu timpul, cu cugetele și cu puterile tale.
59. Indestuleșce-te cu ce ai, și o foloseșce cu sapientă; nouă trebuințe cer nouă îngrijiri și ajutoare.
60. Cine mi-a pus îndurare în inima mea, acela se va îndura și spre mine!
62. Lacrămile tale cele mai ascunse sunt cunoscută lui Dumnezeu, și îi sunt plăcute.
63. Ce ai se faci, fă fără amănare, serios și cu bucurie, nici odată cu vāerări, cu frică nu, ci cu speranță.
64. Învață cu mulțămītă a primi, și cu bucurie a da.
65. Ce e mai frumos ca frumos, generositătea în haina smereniei.
66. Sperēză dela buni lucruri bune, și dela cel mai bun lucrurile cele mai bune.
67. Norii ce e drept acoper sōrele, dar nici odată nu-l pot nimici.
68. Unde afli pāmēt, acolo împrāscie ceva bun pe el.
69. Vai cum trece timpul! cine me învață înțelepciunea dumnezească: a da fie-cărui moment, ce cere? dar acela, care me învață a prețui valōrea

tremă opoziție ce disgrătiatul cancelar o nutrește față cu actualul guvern.

Pe fie-care și crează noi posne imperiului. Intr'adevăr, prin pozițiunea înaltă ce prințul de Bismarck ocupa în stat, toate secretele și tainele diplomației germane nu îi erau necunoscute. Astăzi, când patima de opozant, îl muncesce, el nu cruță nimic pentru a crea dificultăți imperiului. Ba uneori publică destăinuri privitoare la Franța, alte ori amenință că va da pe față documente interesante privitoare la politica imperiului față de Rusia.

Acastă procedură uzuratică din partea unui fost bărbat de stat, această limbuție nemăsurată a unui bătrân înalt în politică, a pus pe gânduri pe împăratul Germaniei, care în diferite rânduri s'a și exprimat în mod defavorabil pentru fostul seu cancelar.

Împăratul Wilhem II a lăsat să se înțeleagă că atitudinea principelui de la Friedrichsruhe l'ar silă se ia măsuri severe în contra lui, cum se urmăzează în genere față cu o persoană care prin intrigi și manopere caută a crea statului dificultăți, a i turbura liniștea.

La aceste amenințări ale împăratului, principele Bismarck răspunde cu nouă atacuri cu nouă publicațiuni violente.

Ast fel stau lucrurile în marele imperiu. Presa germană în genere e foarte îngrozită de această situație; ea pe de o parte deplânge îndrăsnăta și periculoasă atitudine ce fostul cancelar al Germaniei o ia față cu tinerul împărat, pe de alta desaprobat politica actuală a guvernului care s'a dat legat de mâini și picioare în brațele clericalilor și progresiștilor. Partidele care altădată făceau mai cu samă jocul lui Bismarck acum privesc rău favoarea de care partidele opozante din alte vremuri se bucurau în ochii împăratului. De aci supărarea lor, de aci părănirea lor pentru supărăciosul bătrân din Friedrichsruhe. — De altă parte se spune, că dăile trecute s'a ținut la Berlin un consiliu de miniștri în care s'a desbătut asupra atacurilor, prin presă îndreptată de dl Bismarck împotriva guvernului.

Organul ministrului de finanțe Miquel anunță despre acest consiliu că s'a hotărât a se lăsa d-lui de Bismarck deplină libertate se scrie și se vorbește ca va voi și nu se vor lua măsuri nici în contra acelor organe, cari vorbesc în numele lui. Guvernul își va lua însă ostenela a cerceta adevărul sau neadevărul tuturor aserțiunilor, venind din aceia parte și se va grăbi totdeauna a le rectifica.

Intr'adevăr, dl de Bismarck a mai primit iar o deputație din Augsburg, căreia i-a declarat că nu vrea nici de cum se facă opoziție următorului seu. Dar nu poate se rămână nepăsător față de evenimentele cari primejdiesc interesele imperiului. În astfel de casuri trebuie să-și ridice glasul. El dăoresce mai ales bunăstarea clasei țărănești germane și condamnă o politică ce ia Germaniei tacsele pe grâne și i dă în schimb iesuții.

Despre pretențiile cuvinte de desaprobat a atitudinii sale, pe cari le-ar fi rostit împăratul la un prânț, prințul de Bismarck a declarat, că le consideră drept scornituri ale dușmanilor sei. Împăratul scie se prețuiască motivele atitudinii sale politice și nu se poate îndoi de patriotismul seu.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Budapesta, în 20 Februarie 1891.

Istoria cafenelelor. — Cafenelele din Paris, ca cuibul revoluțiunii. — Viața din saloanele parisiene. — Concurența dintre literați. — Drama nouă alui Sardou și oprește guvernului. — Teatrul din Cluș.

Raul Chélar, corespondentul parisian al unui diariu din Budapesta, scrie despre istoria cafenelelor și locurilor

timului trecător, acela me poate învăța a folosi fie-care moment cu înțelepciune.

70. Numai atunci esti chiar bun, când te năsuiesci a deveni și mai bun, când nu desprețuiesci ce e bun și învidiezi pe cine-i mai bun.

71. Prin fapte din inimă curată nu se căesce nici odată inima.

72. Secerisă îmbelșugată al iubirei sunt lacrimi line de iubire.

73. Imbunătățesce în continu interiorul, și exteriorul încă se va face mai bun!

74. Dăile de primăvară le gustă cu speranță tōmnei, cu mulțămăță dăile de ernală, vara o folosesce (gustă) cu bucurie liniscită!

76. De nici o bucurie din viață, gustată cu mulțămăță, nu-ți va părea rău.

77. Cu bucurie, cu mulțămăță, fără tēmă și cu modestie gustă ce-ți dă Dumnezeu.

78. Năsuință și setea spre bucurie se nu te părăsescă nici odată, dacă vrei se nu te nimicesci.

79. Iubesc mai întâiu pe cel mai deapropo, atunci vei iubi și pe cel mai departe!

80. O de ar fi faptele ca cuvintele, și cuvintele ca faptele.

de convenire următoarele date interesante: „În timpurile antice în Iudea frunțașii israeliților conveniau la biserici și pe strade ca se converseze unii cu alții și se înțelegeau în treburile publice. Vinul din Palestina era atât de tare, încât numai mestecat cu apă se putea bea. Grecii antici conversau în sala bărbierilor; aici se întâlneau bărbaii politici, oratorii, preoții, teatraliști ca se scie noutățile dăile. Atunci nu erau diare, ci bărbierii spuneau noutățile din oraș. Mai aveau grecii antici și alt loc de întâlnire, în bolta comerciantului, carele vindea apă caldă parfumată cu mirhă și safran, ce o beau familiile aristocratice. Așa și romanii cei vechi conveniau la un pocal de apă caldă parfumată, la un pocal de vin îndulcit cu miere.

Caféa s'ar fi inventat astfel, că un păstoriu de capre a observat nelinise în turma sa, după-ce caprele amăncat grăunțe și frunze de cafea. Caféa s'a vândut pentru prima oră de un neguțătoriu în Mecca. În Constantinopole doi negustori în anul 1554 au deschis prima cafea; un pocal de cafea costa 1/3 cruceriu. În Londra s'a deschis prima cafea în anul 1672. Tot în acest timp s'au deschis cafelele în Veneția, Padua, Verona, Pisa, Bologna. În Franța în anul 1654 s'a deschis prima cafea în Marsilia. În Paris trimisul Turciei, Aga Soliman, a introdus caféa, carea fu primită la curtea regelui Ludovic XIV. În restimp de 15 ani sau deschis în Paris 3000 cafele.

Revoluțiunea franceză s'a născut din cafelele din Paris. În „Café de la Régence” umbla Diderot, D'Alambert, Marmontel, Chamfort, Robespierre și Iosif II., când petrecea în Paris. Napoleon cel mare aici cetea diarele.

Când Viena fu eliberată de turci în anul 1683, un soldat din tabăra lui Ioan Sobiescki a luat dela turci o cantitate mare de cafea. Împăratul a dat licență soldatului se deschidă cafea. Și această fu prima cafea în Viena. În Budapesta s'a deschis prima cafea în 1714.

În Franța omenii cetesc diare în cafelele și scriu epistole; papir, penă, tintă primesc gratis fie-care ôspe dela cafenariu. Diariștii francezi cei mai mulți articoli îi scriu în cafelele. În Paris cafelele sunt deschise până la 2 ore demineta. Cafelelele cele mai vestite literare sunt: Café Riche, Café Mazarin și Café Veron.

Despre viața actuală din saloanele din Paris scrie Chélar Raul următoarele: Franța pe timpul regatului a fost scōla și paradisul măștrilor de dans. Astăzi la seratele din saloane cei mai mulți juni se abțin dela joc; și în locul jocurilor recur la metoda cea vechiă: declamă poezii, jōcă piese teatrali, fac producțiuni musicale. Cu cât un salon este mai elegant, cu atât mai vestiți artiști sunt invitați, cari distrag publicul prin arta lor.

Fie-care artist primesce o remunerațiune în bani, care nu pōte fi mai mică ca 500 franci de o sēră. Carnot, președintele republicei franceze, a dat fie-cărui artist, care s'a produs la serata lui 1000—1500 franci. Dămele nu se îmbracă în costume de bal, ci în haine de concert.

Mămele parisiene, ca să-și pōtă mărita fetele, invită la prânț pe junii cunoscuți. În timp de ernală junii sunt invitați mai în fiecare di, când la una când la alta familie.

Cu literatura se face o adevărată speculă. Fie-care literat și scriitoriu vede un concurrent în colegul seu; de aceea se cam ferece unii de alții și se urēc. Sunt celebrități literare, cari și-au adunat avere însemnată, acestora se închină cu toții. Junii literați, cari sunt mai sēraci, se ferece a con veni cu bocotantii literați, pânăcând nu ajung și iei la avere aceștia și petrec dăile în cafelele mai bucuos ca în saloane.

O dramă nouă alui Sardou, ce s'a dat în luna trecută în teatrul „Comédie Française”, numită Thermidor, a dat ansă la unele demonstrațiuni teatrali din partea publicului republican. Sardou adevă batjocoresce tirănia lui Robespierre, carele a ruinat Parisul, a ruinat sufletele, și căruia se închină toți locuitorii cu servilism. Sub ghilotină mor cu miile omeni, bărbai fetei, tineri și bătrâni. Ore regatul sau delăturat de voia unei asemenea republice sângerōsă? Parisul se înfōră vędend atâtea sânge vārsat, și nu-i trebuie decât un singur om, carele se prindă de grumazi pe Robespierre spre al trânti în pulbere cu ghilotina lui cu tot. Se piară Robespierre, și nu va fi mai mult ghilotină, sau numai pentru el și complicitii sei. La aceste vorbe din piesa lui Sardou, o parte mare din publicul din teatru au strigat: „Taci, nu dăce mai încolo!” Galeria a început a șura și a bate cu picioarele; parterul a aprobat cele dăse pe bină; chaosul din teatru era mare. Artiștii pe bină au venit în confusiune. Publicul radical striga: „Să trăsescă republica! Republica vau eliberat și vau făcut cetățeni; și voi totuși vătămăți memoria bărbaiilor republicani?” Poliția a arestat vre-o 15 omeni, cari au început și nutrit demonstrațiunile din teatru. Consiliul ministerial înse a oprit ca piesa „Thermidor” să se mai dea în teatru, pentru d'a încungiu demonstrațiunile mai departe. Ori cine trebuie se aprōbe oprelișcea guvernului frances. Și tot așa trebuia se facă și guvernul uuguresc cu piesa teatrală din Clușiu, carea a vătămă simțământul național al românilor. Căci românii scie mai bine, ce este vătămătoriu pentru ei; sufere poliția din Clușiu, care vrea se silēcă pe români se er nu o bajocură la adresa lor, pe bina unui teatru subvenționat de țēră. Acesta nu se pōte, pe cât timp țēră o compun: unguri, români și slavi la olaltă. Stima reciprocă curmă primejdia cea rea.

Brad, 10 Faur, 1891. Dle redactor! Se retac sau se-ți împărtășesc unele din câte s'au petrecut prin părțile zarandene în săptămăna din urmă? Acesta e o cestiie, ce me preocupă.

Le-ași retăcea, deore-ce în fond n'au nimic nou, ci numai tot atâtea manifestațiuni de viață, cari deși în altă formă, dar de sigur se petrec pretutindenea pe unde locuiesc românii în mase compacte. Sau dōr nu este zadarnic a-ți închipui regiune locuită de români, în care se nu se protesteze serbătorește contra voinicosului proiect referitoriu la asilele de copii, sau se nu se arangeze ore un bal român?! Deci protestele românilor și balurile române, în cari se manifestă întreaga noastră viață națională — sunt momentele principale ale sezonului actual.

Românii zărândeni, de pe malurile Crișului alb, grupați în giurul bărbaiilor lor din centrul nostru cultural și comercial, opidul Brad, n'au rămas îndă-

răpt în nici o privință. În adunarea ținută la 31 Ianuariu în Brad, s'a protestat solemn în contra atacului îndreptat asupra familiei, limbei și națiunii române ernală în balul arangiat 3 dăile mai târziu, — care în butul tuturor amărăciunilor unor organe administrative politice, lipsite de ori ce tact politic, cu drept cuvânt a purtat epitetul de „român”, s'a jucat romănesc, până când rațele sōrelui alungau cēța tremurândă de asprimea gerului.

N'a-și aminti aceste acte, deore ce scie din experiență, că publicul cetitoriu este prea deprins cu corespondințe referitoare la adunări convocate pentru a protesta contra nelegiuirilor, ce se fac bietului român din țērile de sub corōna sf. Stefan, precum și cu rapōrtele corespondenților, ce se dau despre balurile, concertele, petrecerile etc. române; dar în aceste se manifestă viața noastră națională în spirit român și spiritul solidar, de care au fost conduse ambe aceste manifestațiuni naționale, mi impune să vi l fac cunoscut, că spiritul dă viață!

Ce se ține de adunarea alegătorilor români din cercul electoral al Baiei de Criș, ea a fost convocată și condusă de vrednicul bărbat dl Teodor Pop advocat în Baia de Criș. Dăși a fost convocată cam în pripă, totuși a impus prin numărul neasteptat al participanților (preste 800), prin serioșitatea cu care s'a desbătut cauza, sau aplaudat vorbitorii și s'a protestat contra nōușlor sarcini ce se impun românului pentru al despoia de: limba, religiunea și națiunea sa.

Se sperăm însă că tendințe de soiul acestora sunt și vor rămâne chimere, cătă vreme cei puși în fruntea românilor își vor împlini datorința. Dar se nu credem, că lucrul este tot glumă! s'au grămădit deja atâtea nēcāsuri și sarcini asupra românului încât abia mai pōte suspina. Și numai un popor de firea românului, un popor oțelit în chinuri și suferințe seculare, le mai pōte suporta. Dar până când tot așa? această numai bunul Dșeu o scie! Unica-mi mângăere este convingerea, că un popor, care atât de mult se scie entusiasma, nu pōte peri, și nici că va peri cătă vreme în fruntea sa va avē bărbai conduși de interese generali... Ce bine ar fi dacă românimea zarandēnă s'ar interesa totdeuna de a se ridica și la un nivel cultural mai demn de ea, — desigur românii toți i-ar tinde mâna de ajutoriu.

* * *

Un al doilea moment, nu de mai puțină importanță este „balul român” arangiat în ziua de „Intimpinarea Dlui” în Brad din partea corpului didactic dela gimnasiul de aici în favorul fondului de pensiune. Desele baluri ce se petrecuseră estimp în Brad în favorul fondului esplotatorilor de mine, Kulturgyletului, casinei, industrieșilor, pompierilor, notarilor etc. sunt cam prea multe pentru o comună care nu numără 4000 de suflete. Nu-i mirare deci, că mai mulți dintre cei ce se interesau de balul român se cam temeau de fiasco, și această cu atât mai vērtoș, că nemilōsa mōrte răpise, chiar în săptămăna din urmă, din mica societate română din Brad, o nobilă ființă, care a lăsat în doliu mai multe familii respectabile în toate întreprinderile române; ernală la străini, unguri și nemți, după esperința din trecut, nu ne prea încredeam a conta.

Dar „prin buna înțelegere lucrurile mici se măresc”. De spiritul bunei înțelegeri au fost conduși și inițiatorii balului român din Brad, când au început a se îngriji de timpuriu de toate eventualitățile.

Înainte de toate s'a arangiat probe de „Romana” „Hora”, „Țarina” și alte jocuri naționale. Fie, barem în treacă dīs: aceste au servit spre lauda micōi dar drăgălașei cunune compuse din dōnnele soții ale profesorilor și domnișōrele din loc, în frunte cu dōmna protopopēsă Damian. La bal au luat parte totă suflarea romăna capabilă de bal. Jocurile naționale au fost bine esecutate. Atât aceste, cât și numărōsele costume naționale de altcum variate pe aici au fost aplaudate și cu interes admirate de străinii de prin Germania de nord, cari esplotăză minele de aur dela Ruda, Basza, Stanija etc.

Cununa balului a fost jocurile naționale „Călușeriul” și „Bătuta” jucate în paușă. Mi ar trebui un penel de artist estetic, dacă m'a și încerca se deping aceste jocuri, unice în felul lor, dar n'am pretensia de a o face această. Ele sunt admirabile și vor rămâne de ar fi chiar și numai nisce sărituri asemenea celor de cerbi, după-cum le a caracterisat Opitz în vēcūl al XVII-lea. Fie-mi însă permis a afirma, că esactitatea și promptitudinea, cu cari au fost esecutate, pōte servi spre onōre nu numai zēlosului vātav dl prof. Petru Rimbaș, ci întregii români. Aplausele nesfērșite din partea străinilor și românilor este dovadă palpabilă, că tot ce s'a făcut bine s'a făcut.

În paușă, la mese s'au cāntat și unele armoni de dl Dima. Elevii d-lui așa pe nesciute for-i mară un quartet din care „Of leliță”, „Corōna cu-fundată”, „Scii tu” electrisa tot ce se pōte electrisa.

* * *

Astfel a decurs balul român din Brad, având o reușită preste așteptare. Publicul a fost foarte numeros. N'a lipsit nici un român de dai dămine, afară de cei ce au fost împedecați prin cauze nedepedente de ei; asemenea au participat românii din Baia de Criș și jurul Bradului, înțeleg pe cei ce sunt capabili de bal; cu deosebire ne-a îmbucurat participarea funcționarilor germani, cari exploatează minele de aur din jur, în frunte cu directorul Grubel, care are simpatii pentru limba română, pe care a și învățat o. În astfelu de împregiurări, de sine se înțelege, că și partea financiară este multămită. N'are deci să ne pară rău, că puținii unguri, cari se află pe aici, și voesc a trăi în frățietate cu românii s'au abținut protestativ a lua parte sub pretext că „nem kell nekünk oláh bál” (nu ne trebuie bal român). Pof-tescă și continue pe calea apucată, căci de dragul lor nu vom abdice de caracterul nostru național. Jidovii și alți renegați pot să le sporască numărul mai cu 2 milioane, dar românul în veci va rămâne, ce l'a dat Dumnezeu: „român și om după chipul și asemănarea Creatorului”. Noi românii n'avem să ne căciulăm înaintea nimănui, ci avem să ne cultivăm virtuțile cu cari firea ne-a înzestrat și atunci vir-tuțile va urma profetia fabulistului Cichindeal... mînte! mînte!... și mai mărită nație ca cea română, nu va fi!

Despre reușita balului circulă diferite faime. Unii o atribuiesc jocurilor naționale, alții altor combinațiuni ce se aduc cu balurile în legătură. Mie însă mi se pare, că reușită este a se atribui cu deosebire bunei înțelegeri ce ne a domnit, și care n'ar fi permis să ne lipsescă nici un moment, căci numai așa putem spera, că vom pute face ceva. E' de făcut câte n'avem? Este destul să scim, că n'avem despărțământ al Asociațiunii transilvane, bancă de împrumuturi și păstrare, societate de lectură, reuniune de femei, agricolă etc., ca se vedem, că ce avem de făcut, deore-ce toate acestea ne sunt de lipsă ca pâinea de toate zilele.

Să sperăm, că timpul nepăsării a trecut și uniți în cugete și simțiri vom da înaintea!

Ți-am spus, dle redactor, ce am dorit! pune această lectorilor români și fă i atenți la dîsa clasică: *concordia res parvae crescunt, discordia maximae dilabuntur*. Să fim noi conduși de concordie și Dumnezeu va fi cu noi, e' după viața a șaptea va urma a opta. Am ținut destul. Te salut!

Pavel.

Rășinariu, 11/23 Februarie, 1891. Stimate d-le redactor! Cu cea mai mare bucurie vin a ve aduce la cunoștință inițiativa luată de unele dămine din comuna noastră, pentru a pune baza unei „Reuniuni de femei” în comuna Rășinariu. Această idee salutară este a se atribui stimatei și neobositei d-ne preoteșe și învățătoarei Aurelia Goga, carea prin o hârtie convocatoare, subsemnată de Domnia Sa, concheta pe femeile rășinarene frunze la o consultare asupra înființării susnumitei reuniuni, în o sală a edificiului școlii din loc, Duminecă în 10/22 l.c. la orele 2 p.m.

Aprôpe toate femeile convocate s'au întrunit, afară de puține, cari din cauze binecuvântate, nu au putut participa; dar cu toate acestea numărul celor întrunite a fost prea frumos. Aci d-na preoteșă și învățătoare Aurelia Goga, prin o vorbire însoțită de petrunătoare, demnă de totă lauda, ajutată și de plăcutul și fromosu-i limbajiu îndatinat, spuse femeilor scopul întrunirii și accentuă prin cuvinte se alese necesitatea, de a se înființa în comuna noastră „o reuniune de femei”. De sine se înțelege, că nici una din cele prezente, nu a putut să rămână rece și să se arete numulțimă cu ideea d-nei Goga, ba din contră, bucuria le era cu atât mai mare, știind, că prin aceea li se va da ocaziune a conveni mai des, ca până aci. Declarând d-na Goga ședința de deschisă, se începu consultarea asupra scopului menționatei reuniuni, asupra isvôrelor de venit, din cari are să se formese fondul reuniunii anume: din tacele membrilor fondatoare, ordinare, ajutoare și binefacătoare; din eventualele venituri, ce ar rezulta dela petrecerile de erna și de vară ale reuniunii; din daruri binevoale ș. a.; s'amai consultat apoi asupra statutelor reuniunii și pe urmă s'a purces la constituire, alegându-se deocamdată provisorice, ca prezintă d-na: Aurelia Goga, ca secretară d-na: Maria Cărpinișan, ca casieră d-na Maria Eremia Dancăș, e' ca membre în comitet d-nele: Constanța Barcian, Susana P. Brote, d-șora Dora B. Dancăș, Otilia M. Frățilă, Dobra M. Vidrighin, Magdalina B. Dancăș; Stana D. Vidrighin, Stana M. Lungu, Mariuța Bogdan, Dobra P. Goța, Marina Aleman Droc.

Pe cât de salutară a fost ideea pentru înființarea unei reuniuni de femei în comuna Rășinariu, nu mai puțin salutar, ba pot să țină marea, e scopul ce și lau ales femeile, anume: „de a lucra pentru înaintarea culturii și în special a învățământului la fetițele române din Rășinariu”.

În sfârșit d-na prezintă mulțami dăminelor, pentru-că s'au prezentat într'un număr atât de frumos, exprimându-și tot deodată dorința, ca fie care membru din comitet, să lucreze într'acolo, ca până la procima întrunire a comitetului reuniunii, să se însinue cât mai multe femei din comună, ca membre ale reuniunii. Doresc stimatele dămine, cari au luat inițiativa, pentru înființarea „Reuniunii femeilor române din Rășinariu” succes strălucit!

Fiind eu, stimate d-le redactor, pe deplin convins despre aceea, că ve interesați cu totă căldura de cauza noastră culturală română, mi-am ținut de dămină, a ve aduce această la cunoștință, cu rugărea, se binevoiați a da loc acestor șiruri în prețitul nostru journal „Telegraful Român”, ce-l redigeați.

Un amic al progresului.

Raport

despre cursul extra-ordinar pentru lucrul de mână, ținut în feriile de vară ale anului 1890 în „Seminariul Andreian” din Sibiu.

(Urmare).

II.

Din toate acestea se vede, că instrucțiunea în școlile noastre „nu e completă”. Această o scim cu toții și, dacă o scim, să nu ne genăm a o și măturisi. Dar nu numai noi „cărțurarii”, o scim, o scie indirect și o simte poporul nostru însuși, căci în școala noastră se predau puține, ba pot țină foarte puține cunoștințe, cari se potă fi folositoare, direct, imediat poporului nostru ca popor agricol.

Poporul nostru vede, că dându și copilul la școală întâiu se lipsesc de un ajutoriu la multe trebșore în economie, e' a doua crede, că nu-l va pute despăgubi pentru această pierdere, căci el dice: vreau să fac din copilul meu „om harnic” adevă, om lucrătoriu, dar la școală se dedă cu comoditatea „domnescă”, învață a desprețui lucrul cu mâinile, e' gramatica cu declinările, geografia cu piscurile de prin celelalte părți de lume, îl pot face om cu cunoștințe, dar nu-l vor face muncitoriu harnic, căruia să-i placă a și pune osul și la lucrul mai greu. Prin urmare astfel resonând plugariu, să nu ne mirăm că nu l prea încăldeșca cauza scolară.

Și trebuie să-i dăm dreptate! Căci dacă considerăm, că românul plugariu își dă copilul la școală din sat, apoi dându-i mâna îl mai trimite la școală din oraș, ținând „il dau se mai învețe ceva apoi îl i-au lângă mine”, în urmă ce desamăgire îl așteptă pe bietul om, când în urmă își ia lângă sine pe copil, când îl aplică la lucrările economice! Copilul economului, la școală din sat și la cea din oraș s'a deprins cu comoditatea, a lucrat „cu capul” numai a învățat a desprețui ocupațiunea cu mâinile, astfelu nu e aplicat spre lucrul câmpului, ba nici a îmbrățișa vre o meserie, pe cari încă le-a considera, și aș economul nostru scărpinându-se după ureche, se tânguesce: ard-o focul școlă! mai bine mi ținem copilul acasă, că mi l'a făcut slab. Și că devin copii economilor nostri slabi, leneși, nelucrători, ne stă dovadă mulțimea studenților, cari papagăind câți va ani prin școlile celor de alt nēm la un legion de regule gramaticale, în atăta grozăvenie de limbi, vin acasă timpotii corporalminți și spiritualminți, și dau ansă de tânguire nu numai părinților dar și poporului din care face parte, ba chiar întregii societăți. Deci e'tă cum recim inima poporului față de școală. Și care sunt urmările? Numai acelea, cari isvoresc din natura lucrurilor însă și desconsiderarea școlii și a învățătorului, mulțimea absențiilor, decrescerea salariilor învățătoresci etc. Multe s'ar pute înșira, dar me opresc, că toate tuturora ne sunt cunoscute ci cred că și numai cele înșirate ne vor putea convinge, că introducerea lucrului de mână în școlile noastre este o necesitate reclamată imperativ și neamănaver, pentru completarea educațiunii și spre folosul intelectual moral și material al poporului nostru.

Prin introducerea lucrului de mână în școlile noastre de băeți obținem multe avantaje, dintre cari amintesc pe cele următoare:

a) Poporul nostru vedând, că instrucțiunea din școală îl ajută la acoperirea multor lipse economice va îmbrățișa cauza scolară mai cu căldură ca până acum.

b) Cercetarea școlii va fi mai regulată.

c) Autoritatea învățătorului va câștiga mult prin urmare și sôrtea lui se va îmbunătăți.

d) Ocupațiunea cu lucrul de mână va contribui spre a face din elevi omeni deplin pregătiți pentru viață, membrii harnici și într'adevăr folositoriu sieși și societății, din care fac parte.

e) Timpul de erna pe care poporul nostru în casul cel mai bun îl petrece „cu pipa în vecini”, îl va folosi pregătindu și diferite lucruri trebuincioșe din lemn, pae, pipirig, papură cari lucruri astași le cumpără pipărarat dela alții și încă de multe ori

puțin corespundătoare scopului, pentru care sunt menite.

f) Va cruța, prin această mulți bănișori albi pentru zile negre ba va și câștiga prin vinderea prisosului.

g) Prin urmare starea morală și materială a poporului se va îmbunătăți, și puterea lui de viață va crește.

h) Se va câștiga inima poporului pentru îmbrățișarea meseriilor pe cari până acum le nesocotesce.

i) Se va pune basă, deși pentru un viitor mai îndepărtat unei industrii naționale generale, după ce produsele scôse astăzi din dibăcia femeii române sunt admirate și prețuite chiar de străini.

j) Multe talente tehnice ce se îngropă ași în pământ vor eși la ivelă, se vor perfecționa și produce multe și mari folose.

l) Insași instrucțiunea intelectuală se spriginesce și se promovează în mare măsură prin lucrul de mână

(Va urma).

Varietăți.

* (Protestări contra asilelor de copii.) Ni se scrie din Făgăraș: Alegătorii români din cercurile electorale ale comitatului Făgărașului întruniți în ședința de astăzi „Vineri în 20 Februarie 1891” în număr de preste 500 alegători au protestat serbătorește contra proiectului de lege referitoriu la asilele de copii.

Cuventul presidial de deschidere precum și cuventul referitoriu la proiectul de rezoluțiune s'a ascultat cu mare încordare și însuflețire fiind vorbitorii întrerupți adeseori cu strigări de „să trăiescă”.

* Sinodul protopopesco al tractului Seliște după cum ni se scrie, nu s'a putut țină din cauza că s'au prezentat numai 11 membrii.

La cealaltă parte a scrisorei de astădată nu putem reflecta, pentru-că voim să încungiurăm chiar cu riscul de a nu face pe voia omenilor nostri, conflictul și atacurile personale îndreptate contra unora din tract.

Cestiuni de atare natură se resolvă la forul competent, și nu aflăm de consult ca să le presențăm publicului, care nu s'ar îndulci cu nimic din ele.

Red.

* (Reședința primatului.) Capitolul din Strigoniu a hotărât a face totul ca reședința primatului să nu fie permutată la Budapesta. Capitolul intenționează a face o reprezentațiune la Curia romană.

* (Himen.) Dl Gavril Hango, cleric absolut și d-șora Florica Cupșa și vor serba actul cununiei Duminecă la 8 Martiu st. n. în biserica gr. or. din Cupșeni.

* (Cas de mărte). Mareșalul campestru cont. Byland Rheidt a încetat din viață la 21 Februarie după un morb îndelungat în vîrstă de 70 ani. El a fost ministru de resbel și sub dînsul s'a sporit budgetul dela 100 la 117 milioane florini.

* (Convențiune pe liniile ferate în România și Austria). Din Viena se anunță, că în ministeriu de comerț au început negocierile pentru încheierea unei noue convențiuni pe liniile ferate între România și Austria. Din partea României se află în Viena secretariul general al ministeriului de externe A. E. Lahovari și directorul drumurilor de fer Duca.

* Invitare la petrecerea cu joc, ce se va arangia de „Reuniunea pompierilor voluntari” din Seliște, la 28 Februarie 1891 st. n. în sala cea mare a școlii din loc. Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Intrare de familie 1 fl. de persoană 50 cr. Inceputul la 7½ ore sêra. Ofertele marinimose se primesc cu mulțamită și se vor cuita pe cale publică.

Comitetul arangiator.

(Reclame americane). Originalitatea reclamelor americane este prea bine cunoscută tuturor. Însă puține sunt așa de nostime ca următoarea: În New-York se află deasupra ușei unui magazin de giuvaergiu un imens afiș, tipărit cu litere de un metru pe care se citesc următoarele cuvinte: „Puneți mâna pe hoți!” Când însă cineva se apropie pôte observa în litere mai mici următoarele:

Ast-fel se striga acum o lună de zile la Londra de nisce polițisci, cari urmăreau pe doi hoți, încărcati cu cutii și pachete cari conțineau giuvaericele și pietre foarte prețioșe în valoare de un milion de lei. Hoții isbutiră să se imbarce spre America și ajungând aici, noi am cumpărat acele pietre prețioșe pe un preț de 70% din valoarea lor reală; putem deci vinde pe prețuri fabuloș de eftine cele mai frumoșe diamante, brățari, inele, mărgăritare, etc.

„Profitați de această rară ocaziune, căci cu greu se va mai prezenta una ca această, căci giuvaergii Londrei se pădesc bine și nu se va mai pute fura dela ei mult timp”.

* (Consiliul comunal al Vienei). „Gazeta nouă” a primit o depeșă din Viena, în care se anunță, că consiliul comunal a adoptat o rezoluție, prin care

cere guvernului să deschidă imediat granițele pentru vitele din România.

* (Nou institut de credit.) Mai mulți fruntași români din opidul Făget și jur au decis înființarea unui institut de credit și de economii în Făget, cu numele „Făgetana”.

Acest institut se întemeiază cu un capital nominal de 30,000 fl. v. a., cu 300 de acțiuni à 100 fl. Terminul de subscriere al acțiunilor la acest institut este pus pe 1 Martiu 1891 st. v., când au a se solvi și 10% de fie-care acțiune la concredutul întemeietorilor, P. O. D. protopresbiter Sebastian Olariu în Făget.

Deci acei p. t. domni, cari voesc a intra ca acționari la acest institut, să binevoiască a se adresa în această cauză, până la termenul deschis, către susnumitul concredut al întemeietorilor.

* (Fată furată de orangutan.) Un misi-onariu din Padong de pe țărmurile Sumatrei (Oceania), istorisește următorul fapt în analele propa-gări creștinismului:

Căile de comunicație între Bonjol și Cochins, odinioară erau bătute de o mulțime de hoți. Acum hoții au dispărut fiind aședată o pază de jandarmi. Hoții sunt însă înlocuiți, de ceva și mai primeșdios pentru călători, adică de o turmă de orangutani, cari locuiesc în pădurile numeroase din apropiere. Acești orangutani, aruncă asupra trecătorilor cu pietre, crângi de copaci, în fine cu tot ce pot apuca. Pe această cale, acum trei luni mergea căpitanul Schoch cu fiica sa și cu mai multe slugi, ducându-se dela Bonjol la portul Conchins. În apropierea pădurei fură primiți de o adevărată ploie de pietri și crângi; slugile înspăimântate fugiră și lăsară pe fată rănită la cap de o piatră, și pe tatăl ei singuri. Orangutanii vădând numai doi omeni, se repeziră glotă asupra lor. Pe când căpitanul se lupta cu dâșii, un orangutan luă pe fiica sa rănită în brațe și fugi cu ea în pădure la culcușul seu. Aci se adunară și ceilalți și începură să o mângăie și să i stergă sângele apoi îi aduseră nuci de cocos ca să mănânce. Slugile într'aceea se întorseră armați și isbutiră a găsi culcușul orangutanilor, de unde cu mare luptă putură să scape pe biata fată, care stase ca o oră în aceea amabilă societate

*(Descoperirea diamantului în Europa) Existența diamantului era până acuma necunoscută în Europa: dl Charles Babot a găsit însă diamant în nisipurile Laponiei; dl Charles Vilain a făcut analizele acestor nisipuri încărcate de grenate provenind din Valea Pasvig vale deschisă în regiunea gnaisurilor, granitei și a pregmatitei. Esamenul microscopic a descoperit în acele nisipuri 17 feluri de minerale, între care și diamantul. Tote aceste minerale sunt din stâncile acelor regiuni ceea ce esplica diferența naturii acestor nisipuri și a acelor din India și din Brasilia; în aceste din urmă, dl Damonn a putut recunoște 27 de specii deosebite de minerale. Cea mai mare parte din elementele nisipurilor din Laponia sunt acele cari formază cortegiul obicinuit al diamantului. Se pare că diamantele Laponiei provin dintr'o stâncă din familia granițelor și care se numesc pregmatită; dl Chaper a semnalat deja aflarea diamantului în pregmatitele Industanului scrie „Timpul”.

*(O nouă expoziție în perspectivă.) Conte Zichi, unul din principalii organizatori ai expozițiunii naționale dela Budapesta din anul 1885 și comisar al Ungariei la diferite expozițiuni străine a adresat ministeriului unguresc un memoriu prin care îi enumeră toate avantajele, ce le-ar oferi organizarea unei expoziții universale la Budapesta pentru a sărbători anul o mie dela crearea statului magiar.

Contele Zichi confirmă ceea ce s'a spus de curând, că financiarul francezi și Belgia îi sunt dispuși a constitui fondul de garanțe al acestei expoziții; dacă va fi statuat că expoziția va avea un caracter cu totul unguresc. Memoriul stăruiește totuși asupra avantajilor unei expoziții internaționale comparată cu o simplă expoziție națională.

Mulțamita publică.

Subscrisul cu plăcere dau pe această cale espresiune sincerei mele mulțamite preamitaților domni: Alecsandru Lebu, proprietariu în Sibiu, Atanasu Cimponeriu, jude regiu de tablă în pensiune, Dr. Octavian Rusu, avocat, Dr. Remus Roșca, secretariu consist, Dr. Balint, medic în Sibiu, D. Gabor, subjude regiu în pensiune, Nicolae Hențiu, notariu în Seliște, Laurean Bercianu, notariu în Romos A. Bunea și George Moian, profesor în Sibiu, pentru ajutorul oferit mie prin

colecta binevoitoare a M. On. D. Nicolau Ivan redactor al diarinului „Telegraful Roman”.

Budapesta, la 20 Februarie, 1891.

Florian Munteanu
ascultat. la facult. de med.

Sz. 1155 polg.

[35] 1—3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék közli, hogy Gr. Rhedei Lajos Sztdemeteri birtokos által beadott kereset folytán O. Zsákod község italméresi jogának arányosítása magengedhetősége és az arány kules megállapítása feletti tárgyalásra határidőül az 1891 évi Aprilis hó 8-ának d. e. 9 órája O. Zsákod község házához kitűzetik, mely határnápra az összes érdekeltek a birtok rendezési utasítása 15 §-ra való figyelemzetével azzal idéztetnek meg, hogy a kereset O. Zsákod község előljárásgánál, valamint ezen kir. törvényszéknél a hivatalas órák alatt betekintheik.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek
1891 Februar 16-án tartott üléséből.

Vén András
elnök.

Májai.
jegyző.

Loterie.

Mercuri în 25 Februarie 1891.

Sibiu: 4 69 81 3 31

Bursa de Viena și Pesta.

Dia 25 Februarie 1891

	Viena	B.-Pesta
Renta de aur ung. de 4%	105.20	105.25
Renta de aur ung. de 4%	110.05	110.—
Renta de aur austriacă	100.90	101.15
Obligațiuni urbariale ung.	91.80	—
Obligațiuni urbariale ung. cu sorți	138.25	137.75
Obligațiuni urbar ale tem.-bân.	104.25	104.—
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	113.25	113.50
Obligațiuni ung. de răscumpărarea decimeii de vin	99.90	99.75
Obligațiuni de credit austr.	300.—	300.—
Obligațiuni murbariale transilvane	104.95	104.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	—	—
Acțiuni de bancă de credit ung.	338.75	339.—
Imprumutul drumurilor de fer ung.	116.85	143.—
Galbin	5.45	5.44
Napoleon	9.11	9.11
100 ma ce nemțesci	56.0	56.35
London pe (poliță de trei luni)	114.80	114.76

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobrie 1890.

Budapesta—Predea				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa mică—Sibiu			
Tren	de	de	de	Tren	de	de	de	Tren	de	de	de	Tren	de	de	de	Tren	de	de	de
accele-	per-	per-	per-	accele-	per-	per-	per-	accele-	per-	per-	per-	accele-	per-	per-	per-	accele-	de	de	de
rat	sone	sone	sone	rat	sone	sone	sone	rat	sone	sone	sone	rat	sone	sone	sone	rat	sone	sone	sone
Viena	3.25	8.—	10.50	—	București	7.35	—	4.45	—	Viena	8.—	10.50	3.52	Teiuș	—	4.05	10.47	7.10	—
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08	—	4.10	9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	—	4.35	11.17	7.43	—
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37	—	4.50	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințul de jos	—	5.16	11.58	8.27	—
P. Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.13	—	5.50	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Șibot	—	5.47	12.29	8.59	—
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Feldioara	2.43	4.00	—	10.32	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștia	—	6.10	12.52	9.23	—
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Apăta	3.12	4.44	—	11.18	Győrök	2.34	4.22	6.02	Simeria (Piski)	—	—	—	—	—
Rév	3.02	7.41	3.48	2.46	Ágostonfalva	3.32	5.20	—	11.30	Pauliș	3.05	4.46	9.23	Deva	—	7.35	4.34	9.50	—
Bratca	3.33	8.16	4.31	3.40	Homorod	3.47	5.47	—	11.51	Branicica	3.23	4.58	6.34	Branicica	—	8.02	4.58	10.14	—
Bucia	—	—	4.54	4.03	Hașfalău	4.20	6.35	—	12.27	Iliia	3.39	5.16	6.52	Iliia	—	8.30	5.25	10.40	—
Ciucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.25	8.12	—	1.35	Gurasada	—	5.38	7.17	Zam	—	9.05	5.55	11.10	—
Huiedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopol	5.45	8.47	—	1.59	Soborșin	—	5.53	7.33	Soborșin	—	9.34	6.20	11.35	—
Stana	—	—	6.38	5.49	Medias	6.12	9.29	—	2.32	Zam	—	6.33	8.20	Conop	—	—	—	—	—
Aghireș	—	—	6.59	6.17	Copșa mică	6.33	10.10	—	2.59	Gurasada	—	6.58	8.49	Radna-Lipova	—	—	—	—	—
Ghirboun	—	—	7.11	6.28	Micăsasa	6.46	10.32	—	3.13	Branicica	—	7.22	9.16	Pauliș	—	—	—	—	—
Nadișul ung.	5.49	—	7.24	6.44	Blas	6.48	10.42	11.47	3.18	Deva	—	7.38	9.32	Győrök	—	—	—	—	—
Cluș.	6.02	10.35	7.39	7.04	Crăciunel	7.22	11.37	12.32	3.43	Simeria (Piski)	—	7.54	9.51	Glogovaț	—	—	—	—	—
Apahida	6.12	11.02	7.54	8.30	Teiuș	7.51	12.23	1.06	4.36	Orăștia	—	8.43	10.44	Arad	—	—	—	—	—
Ghiriș	6.27	11.23	8.11	8.55	Áiud	7.58	1.23	1.30	5.06	Șibot	—	9.12	11.14	Szolnok	—	—	—	—	—
Cucerdea	7.30	12.42	9.18	10.31	Vințul de sus	8.15	1.50	1.54	5.24	Vințul de jos	—	9.34	11.39	Budapesta	—	—	—	—	—
Ujóra	7.55	1.18	9.49	11.19	Ujóra	—	2.20	2.16	5.45	Alba-Iulia	—	9.56	12.05	Viena	—	—	—	—	—
Vințul-de-sus	—	1.25	9.56	11.27	Cucerdea	—	2.28	2.23	5.51	Teiuș	—	10.17	12.26	—	—	—	—	—	—
Áiud	—	1.33	10.02	11.35	Ghiriș	8.45	2.46	2.39	6.08	—	—	10.44	12.58	—	—	—	—	—	—
Teiuș.	8.21	1.55	10.22	12.02	Apahida	9.16	3.33	3.15	6.47	Simeria (Piski) — Petroșeni	—	—	—	Petroșeni — Simeria (Piski)	—	—	—	—	—
Crăciunel	8.37	2.14	10.39	12.26	Cluș	—	5.28	4.32	7.52	Simeria	7.17	11.28	3.50	Petroșeni	6.05	10.42	4.03	—	—
Blas	8.42	2.24	10.57	1.18	Nadișul ung	10.36	6.05	4.53	8.10	Streiu	7.54	12.12	4.32	Banita	6.45	11.23	4.49	—	—
Micăsasa	—	2.49	11.20	1.54	Ghirboun	10.48	6.26	5.32	8.30	Hațeg	8.45	1.08	5.20	Crivadia	7.26	11.57	5.24	—	—
Copșa mică	9.14	3.02	11.36	2.11	Aghireș	—	6.42	5.48	8.50	Pui	9.39	2.03	6.15	Pui	8.07	12.33	6.04	—	—
Medias	—	3.33	12.04	2.49	Stana	—	6.58	—	9.05	Crivadia	2.51	2.51	7.03	Hațeg	8.51	1.19	6.43	—	—
Elisabetopol	10.07	—	12.39	3.46	Huiedin	—	7.47	—	9.43	Banița	11.26	3.30	7.28	Streiu	9.41	2.09	7.28	—	—
Sighișoara	10.30	—	1.08	4.27	Ciucia	12.01	8.27	6.43	10.02	Petroșeni	12.—	4.02	8.15	Simeria	10.20	2.47	8.—	—	—
Hașfalău	11.06	—	1.50	5.39	Bucia	12.31	8.49	7.12	10.41	Arad — Timișoara	—	—	—	Timișoara — Arad	—	—	—	—	—
Homorod	11.21	—	2.06	6.02	Bratca	—	9.08	—	10.56	Arad	—	6.18	4.18	Timișoara	6.30	1.10	—	—	—
Ágostonfalva	12.37	—	3.20	7.51	Rév	—	9.28	—	11.13	Aradul-nou	—	6.40	4.40	Mercizfalva	7.23	1.59	—	—	—
Apăta	—	—	3.56	8.36	Mező-Telegd	1.10	10.04	7.51	11.32	Németh-Ságh	—	7.05	5.05	Orczifalva	7.49	2.19	—	—	—
Feldioara	1.26	—	4.19	9.10	Oradea-mare	1.36	10.41	8.17	12.07	Vinga	—	7.33	5.33	Vinga	8.16	2.46	—	—	—
Brașov	1.47	—	4.44	9.44	P. Ladány	2.01	11.06	8.42	12.41	Orczifalva	—	7.56	5.50	Németh-Ságh	8.37	3.03	—	—	—
Timiș	2.23	—	5.20	10.31	Szolnok	2.08	1.19	8.47	1.09	Mercizfalva	—	8.14	6.06	Aradul-nou	8.37	3.03	—	—	—
Predeal	2.33	—	5.30	9.48	Budapesta	3.31	3.31	10.09	3.03	Timișoara	—	9.04	6.50	Arad	9.09	3.41	—	—	—
București	3.15	—	6.14	11.23	Viena	5.11	6.35	11.51	5.10	—	—	—	—	—	9.25	3.55	—	—	—
	3.47	—	6.45	12.03		7.15	6.50	1.55	8.15										
	9.30	—	11.35	—		1.40	3.—	7.20	6.50										

Nota: Numerele cele grase înseamnă orele de noapte.